Denklem

— *cirik* · 20 Ağustos 2020

. ..işte böyle bir bahar günüydü , ben üzgün sen üzgün, mavilikler de üzgündü, üzgün mavilikleri değil sevgiyle kuşatılan mavilikler istiyordum , evet mutlu mavilikler arıyorum..” demekten kendini alamıyordu,bugün sıkılmış canını biraz gezdirmek istedi,yalnızdı ve duygularıyla yüzleşmek ,düşüncelerini ve geleceklere dair heyecanlarını resetlemek istiyordu, ne zaman deniz kenarlarında olsa ,süzgün çınar ağaçlarının baharı karşılayan yaprakların fısıltılarını hissederdi,sahile kadar gelip giden dalgaların seyrine benzetiyordu hayatını,bazen sakinleşen bazen hırçın ve öfkeli hallerini düşündü,şu maviş hayran edici kıpır kıpır sakin suyun nasıl olur da baş edilemeyen dalgalarla yükseldiğine inanamıyordu,hatta yakıştıramıyordu güzel mavi rengin simsiyah olabileceğine,ah işte kendisi de böyleydi, nasıl oluyordu da , her şey bir anda bambaşka biri olmasını sağlıyordu,bunu kendisine hiç yakıştıramıyordu,oysa görünürde herkesin sevgiyle, güven ve huzur bulduğu kişiliği ile bilinmesi yanında çok sevilen takdir ve beğeni toplayan özelliklere sahipti,konuşkan,esprili,sözü dinlenen,eş,dost,arkadaş canlısıydı,fakat öyle duvarlar örüyordu ki insan hayatta bazen , farkında olamadığımız kadar acımasız veya hikmet yüklü , kah uhrevi yollara ulaştırıcı , kah bir uçurumun kenarına yaklaştırıcı...diyerek düşünce ekzersizleri yapıyordu, bir kaç gün önce yağmur vardı ,havalar açık ve güneşli gibi ancak poyraz serinliği ha bire vuruyordu , üşüdüğünü hissediyor ancak utangaç ruhunu gezdirmeye çıkardığı bu demde oralı olmak istemiyordu , bir varmış bir yokmuş gibi düşündüğünde hayat anlamını buluyordu , bazı da anlam kaybına uğruyordu,bugün üzerinde dolaşan nasıl bir hava var ki kendini rahat hissedemiyor ne yapsa mutsuz ruhunu huzura kavuşturamıyordu,..ay ışığında yürümeyi severdik ..yürürdük saatlerce hiç konuşmadan neleri düşünürdük ,yorulduğumuzu hissettiğimizde yeniden başlardık yeni yürüyor gibi ,şehrin sahilleri bizi severdi ,üzerimizde ay nereye gitse hiç yalnız bırakmazdı bizi ...” diye iç geçirdi ,aslında yüzünde bir gülümseme belirmişti güzel bir akşamdı..” dedi ve şehir hiç olmadığı kadar o akşam ışık ışıktı ve gece boyunca devam etmişti ..” diyerek te ilave etti , ancak bugün neden hüzün doluydu ve neden kendisiyle barışık olmadığını çözemiyordu,sahil her zamanki gibi çok canlı ve kalabalık , deniz en güzel rengini kuşanmış insanlar tadını çıkarıyordu ,tüm masalar doluydu öyle ki sahile yakın masalar çok şanslı görünüyor suya ve boğazın maviş manzarasına komşu gibi duruyorlar,son derece iyi bir nokta,sahil çay bahçesinin bu mutlu sakin görünümünü bir dalga bozuyordu, herkesi ayaklandırdı,sakin ve durgun deniz hırçın ve öfkeli şekilde yükselerek sahili dövüyordu,az önce kıskançlıkla şanslı bulunulan masalar ıpıslak olmuştu tabi insanlar da,işte böyle bir şey hayat dedi...evet tam olarak böyle bir şey dedi,güzel hoş tatlı giderken bir andan sıkıntılar üst üste gelir insanın başına,ve yeniden gözden geçirir duygu ve düşüncelerini ,özeleştiriler yapmaya başlar,belki de böyle bir şey yaşıyordu ,babaannesinin beklenmedik ölüm haberi ile sarsılmıştı,belki bu haberin beden ve ruhunda açtığı artçı duygular yüzünden keyifsizdi,sahi hiç düşünmediği bir konuydu ölüm ve sonrası,gerçi öteden beri tek hayat üzerine kurulu bir fikir dünyası taşımıyordu,ikili hayat dediği ölüm sonrası uhrevi hayata inananlardandı ve buna tereddütsüz iman ediyordu,aslında yeniden dirilişin insana verdiği kabul edilir bir heyecanı vardı, ölümü

güzelleştiren,ölüm sonrası hayatın var olduğunu bilmek değil midir ..diyerek filozofik bir cümle kurdu,bunu nasıl başardığını da bilmiyordu..evet ölüm anı ve Ve ölüm meleği ,bu süreçte bizi korkudan emin tutacak güzel melek,toplumda buna Azrail diyorlar ve o güzelim meleği elinde tırpan tuhaf ürkütücü bir yaratık gibi sunuyorlar,tam bir algı karartması,batı medeniyetinin tuhaf kurgu yaratıkları veya tahrif olunmuş dinsel öğeleri bir şekilde topluma sızmış,bizim medeniyetimizde can alan meleğin adı "ölüm meleği" dir ve mü'min insanı sevgiyle tutar,ölüm sonrasına ve meleklere inanmayanlara da nasıl düşünmüşlerse öyle görünürler,hem, İslâm'a göre ölüm bir son değil, daha gerçek bir hayat ve varoluşa geçiştir ,bunu böyle bilince bir cinnet hali yaşamanın anlamı yok ,mekanı cennet olsun babaannemin...." dedi ,kaçıncı çay bardağını içiyordu farkında değildi ,kendini sahil çay bahçesinin akışına bırakmış dış dünyaya kapatmıştı,fakat bugün şunu fark etti, bu dünyaya sığamadığını,ne karalara ne de okyanuslara sığamayacak kadar farklıydı ,kelime ve kavramların anlam kayması yaşadığı bir dünyada , hassas,ince ve anlayışlı olmaktan yorulduğunu düşündü , fakat güzel şeylerde oluyor... dedi , bir gün siyah güneş gözlükleri ile işlediği dersi aklına getirdi,herkesin dünyayı ve olan bitene karşı bir protest duruşu olmalı diye düşündüğü bir gündü , rahattı ve mutlu ve tüm şakacı tarafı ile öğrencilerle gayet uyumlu şekilde dersini yürütüyordu, bu ilginç durumuna beklenmedik şekilde şahit olan insanın ,beni ünlü Fransız artisti Alain Delon'a benzettiğini ve tarzının çok hoşuna gittiğini ifade etmişti,daha ileri giderek öğrencilerin bu tür sempatik ve empatik görselliklerden çok hoşlandığını derse olan ilgilerinin katlanarak sevgiyle eğildiklerini söylemişti..., neden olmasın dedi,evet gayet yerinde isabetli bir yaklaşım diye düşündü,...ne yapsa içinde biriken sıkıntıları atmak kolay olmayacaktı,babaannesi aklına geldi ve sevdiklerini gözlerinin önüne getirdi ve insanları,tüm evreni başlangıç ve devamını ,nihayetinde bir "son" gerçeğini düşündü,son bir bardak dedi kendisine yaklaşan garsona..son bir bardak çay..., yüzünde sevimli bir gülümseme belirdi , böyle olduğu anlar güzel bir çocuk yüzüyle göründüğünü bilmiyordu , aslında farkında olmadığımız o kadar çok güzelliklerimiz var ki bunu çevremizden öğreniriz, "..ÖSYM' de yanlış olur bende olmaz .." ,nereden bilebilirdim öylesine söylediğim bir cümleyi çok benimseyen birinin benimle ilgili bir yazı yazmak isteyeceğini,demek çok hoşuna gitmiş olmalı öylesine bildik sıradan bir cümleydi işte, ama hakkımda yazı yazılması hoş bir şey dedi , güzel..,merak edecekti...,,sahile çekili sandalların dalgalarla beşik gibi sallanışlarını izledi yakın uzağında boğaz köprüsünün artık iyice ezbere alınmış neredeyse eskimeye yüz tutmuş görünümü yine de görkemli olmayı hak ediyordu,İstanbul öyle gizemli büyülü bir şehir olmalı ki,burada çok sıkıntılı gelmiş bırakmış kendisini şu kısa zaman diliminde dinlendirmiş,masajını yapmış,yenilenmiş,rahatlamış hissediyordu,evet gerçekten iyi gelmişti,boğazın yosun kokulu ,iyot zengini maviş bakışlı suyunu da unutmamak gerekiyordu,son bardak çayı bitmişti yerinden kalktı son bir defa suyun mavi yüzeyine,çınarın denize koşan merakına ve şehrin yarımadasını süsleyen mabedlerin ,hayatın merkezinde oluşlarına baktı,şimdi daha iyiydi...evet doğum ve ölüm ve sonrası ile ilgili muhteşem bir düzen ...dedi ,işte üç bilinmeyenli bilinen bir denklem ...diyerek devam etti ,tüm rakamlar,sonuçlar,teori ve hipotezler,çizgilerden oluşan geometrik şekiller,açılar ve alanlar,hipotenüs ve hacimler...vb,her şey evet her şey BİR ' de, bir O'landa anlamını buluyordu,yerde ve gökte ve uzay derinliklerinde tüm zerreler ancak bir olan yaratıcının kontrolündeydi,büyük hesap ve denge ve düzen kudreti gerekiyor bu hayat ve sonrası ...,diyerek düşüncelerini üst üste koyuyordu, trafik lambalarına takıldığı yerlerde düşünmeden

edemedi ölmekle yok olup gitmek,toprak gübre olmak ve bir daha olamamak ne kötü son dedi,hayır böyle bir final bizi beklememeli ,yeniden kalkış ve ölümsüz bir hayatın varlığı ancak rahatlatabilirdi insanı...öyle de olacaktı, arabası mezarlıktan geçerken bir kez daha bu düşüncelere kendini bırakıyordu..çok huzurlu ve hafiflemiş olarak eve dönüyordu...

14.08.2020
Mustafa KAYA